

se sídlem Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23
IČO 63837714
registrace pod sp. zn. L 6401 u Městského soudu v Praze
www.spoleksalamoun.com
ID datové schránky: g4kvibk
e-mail: spoleksalamoun@spoleksalamoun.com

Krajský soud v Brně
předseda soudu
Rooseveltova 16
601 95 Brno

(datovou schránkou)

Městský soud v Brně
Polní 39
608 01 Brno

(datovou schránkou)

ke sp. zn. **St 4/2026**

V Praze dne 10.3.2026

Stěžovatel:
Spolek Šalamoun, IČO 63837714,
se sídlem 141 00 Praha 4 – Záběhlice, U mlýna 2232/23

Doplnění opakované stížnosti na soudce Mgr. Davida Otevřela

I.

Dne 17.2.2026 podal Spolek Šalamoun u Městského soudu v Brně opakovanou stížnost na soudce Městského soudu v Brně Mgr. Davida Otevřela, ve které vyslovil a zdůvodnil svůj nesouhlas s účelovým způsobem, jakým byla vyřízena původní stížnost ze dne 17.1.2026 na jeho nevhodné chování místopředsedkyně Městského soudu v Brně Mgr. Bc. Veronikou Doleželovou v její odpovědi pod sp. zn. **St 4/2026** ze dne 30.1.2026.

K vyřízení opakované stížnosti je příslušný předseda Krajského soudu v Brně.

Opakovanou stížnost ze dne 17.2.2026 doplňuje Spolek Šalamoun tímto o další skutečnosti, které prokazují vědomé lhaní ze strany soudce Mgr. Davida Otevřela o průběhu událostí dne 13.1.2026, které byly předmětem původní stížnosti.

II.

Na základě tzv. „zdvořilé žádosti“ (sic!) Jany Kovařikové ze sekretariátu předsedy Městského soudu v Brně ze dne 22.1.2026 (**příloha č. 1**) totiž sepsal soudce Mgr. David Otevřel dne 23.1.2026 **vědomě lživé vyjádření** k obsahu stížnosti, ve kterém lživě osočil zástupce stěžovatele Václava Peričeviče a MgrArt. Zuzanu Piussi z (údajného) „*narušení počátku veřejného zasedání*“, z (údajného) „*vydávání se za novináře (tisk)...* z jejich vystupování však bylo zcela zřejmé, že o žádné novináře nejde“... že (údajně) „...bylo zřejmé že mohou narušit důstojný průběh veřejného zasedání, byli poučeni standardním způsobem, že pokud tak učiní, bude na to ze strany předsedy senátu reagováno vykázáním z jednací síně...“, a že (údajně) „*V žádném případě tak nešlo o účast veřejnosti na soudním projednávání... ale o zcela nevhodný, respektive nezvládnutý vstup obou aktérů do jednací síně a k veřejnému zasedání.*“ (**příloha č. 2**).

V kontextu s tím je „pozoruhodný“ i protokol o veřejném zasedání z téhož dne, na jehož první straně se uvádí, že: *Podle § 55b odstavec 1 písmeno b) trestního řádu nebude na pokyn samosoudce pořizován zvukový záznam (...).*“ (**příloha č. 3**).

Účelová a vědomá lživost tohoto vyjádření soudce Mgr. Davida Otevřela je *prima facie* prokazována již samotným videozáznamem, pořízeným ještě před formálním zahájením veřejného zasedání, který byl soudu intimován již v opakované stížnosti, zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=nW5xATe8fzo>

Postačí shlédnout pořízený záznam. Nikdo z veřejnosti žádným způsobem průběh jednání nenarušil, naopak namísto pozdravu soudce Mgr. David Otevřel značně neformálně (rádoby žoviálně) odpovídá: „*Koho tady máme v jednací síni, kdo jste...?*“.

Odpovědí Václava Peričeviče na to bylo (za oba), že jsou veřejnost, a MgrArt. Zuzana Piussi k tomu doplnila, že je z médií a je filmařka.

O žádné lživé „*vydávání se za novináře (tisk)...*“ nešlo, leda tak ve fantazii (od počátku arogantního) soudce Mgr. Davida Otevřela), přičemž informace o slovenské režisérce a dokumentaristce MgrArt. Zuzaně Piussi jsou veřejně dostupné například zde:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Zuzana_Piussi

<https://www.filmovyprehled.cz/cs/person/39166/zuzana-piussi>

<https://www.csfd.cz/tvurce/17775-zuzana-piussi/prehled/>

Z videozáznamu je patrné, jak daleko byli Václav Peričevič a MgrArt. Zuzana Piussi vzdáleni od soudce Mgr. Davida Otevřela, tudíž nemohlo vůbec nijak dojít (ani nedošlo) k jeho ohrožení, narušení osobního prostoru či jinému nevhodnému jednání v jednací síni.

Z videozáznamu je také *prima facie* zřejmé, že chováním Václava Peričeviče a Mgr. Art. Zuzany Piussi nedošlo a ani nemohlo dojít k žádnému narušení veřejného zasedání. Jedná se toliko o další fabulaci (účelovou lež) ze strany soudce Mgr. Davida Otevřela.

Účelová a vědomá lživost vyjádření soudce Mgr. Davida Otevřela o údajně „standardním poučení“ je rovněž *prima facie* prokazována videozáznamem, ze kterého (v čase 0:39 s) vyplývá (nijak neskryvaná) arogance Mgr. Davida Otevřela na slušně pronesenou žádost o zdůvodnění jeho rozhodnutí o nepřivolení k pořízení obrazového záznamu (doslova: „... *Ne. Nemám. Takže neumožňuji. A jestli budete drzý, tak vás vykážu.*“).

V žádném případě se tedy nejednalo o „standardní poučení“, jak účelově lže Mgr. David Otevřel, ale o zjevně bezdůvodné vyhrožování a o **projev samolibé arogance tohoto soudce** jako orgánu veřejné moci, který se nedokázal racionálně vyrovnat se situací (kterou sám svým nevhodným chováním přivodil) a adekvátně na ni reagovat.

Závěr lživého vyjádření soudce Mgr. Davida Otevřela o tom, že (údajně) „*V žádném případě tak nešlo o účast veřejnosti na soudním projednávání... ale o zcela nevhodný, respektive nezvládnutý vstup obou aktérů do jednací síně a k veřejnému zasedání.*“, působí jako výsměch, neboť jediným, kdo nezvládl vstup „obou aktérů“ do jednací síně, byl ve skutečnosti Mgr. David Otevřel sám.

Spolek Šalamoun a jeho členové se dobrovolně, dlouhodobě a bezplatně věnují pomoci obětem svévole orgánů činných v trestním řízení, tedy nikoliv bezdůvodnému vyvolávání konfliktů v jednacích síních se soudci (z nichž mnozí, podobně jako Mgr. David Otevřel, nezvládají vlastní ego), což je snadno ověřitelné z veřejných zdrojů, zejména zde:

<https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=743074&typ=UPLNY>

<https://spoleksalamoun.com/>

Pro dokreslení svévole Mgr. Davida Otevřela už jenom zbývá uvést, že § 55b odst. 1 trestního řádu stanoví jako primární povinnost pořízení zvukového záznamu, zatímco jeho nepořízení váže na „důležitý důvod“, který však není z protokolu o veřejném zasedání (při kterém byl mimo jiné vyslychán soudní znalec) vůbec seznatelný (další svévolné rozhodnutí soudce typu „protože proto“, bez jakéhokoliv odůvodnění), a ustanovení § 55b odst. 1 tr. řádu (uvedené v protokolu) ve skutečnosti žádné „písmeno b)“ neobsahuje.

Tvrzení soudce Mgr. Davida Otevřela a také místopředsedkyně Městského soudu v Brně o (údajném) „nepořízení“ zvukového záznamu o průběhu veřejného zasedání je v příkrém rozporu s tím, že (během slovního konfliktu a pronesených výhrůžek od soudce Mgr. Davida Otevřela) se v jednací síni rozsvítil zřetelně viditelný nápis „ZÁZNAM“.

Toto vše je prokazováno videozáznamem pořízeným ještě před zahájením jednání.

III.

Zákon č. 6/2002 Sb. upravuje (bohužel značně nekonceptně) zvlášť pojem povinnosti soudce, zvlášť pojem kárného provinění soudce a zvlášť pojem stížnosti a způsob jejího vyřízení (včetně povinnosti k podání kárného návrhu, je-li stížnost důvodná).

Tato nekoncepčnost je ještě více prohloubena tím, že výčet (možného) předmětu stížnosti je v zákoně restriktivně redukován na minimum (sic!), zatímco pojem povinností soudce a pojem kárného provinění soudce je výrazně mnohem širší (avšak na možnost „podnětu k podání kárného návrhu“ zákon č. 6/2002 Sb. ani zákon č. 7/2002 Sb. vůbec nepamatují).

Tím se (bohužel) otevírá široký prostor pro zametání prohřešků soudců „pod koberec“ (s čímž se Spolek Šalamoun setkává často a opakovaně), a to **v míře, která oprávněně vyvolává podezření a navozuje dojem ze systémové korupce (klientelismu) v justici** (čehož příkladem je i napřed svévolné, arogantní chování soudce Mgr. Davida Otevřela, poté jeho lživé vyjádření ke stížnosti, a nakonec jeho apriorní akceptace místopředsedkyní Městského soudu v Brně, jako kdyby jeho lži byly „zjevená pravda“).

Tento problém je ovšem mnohem hlubší, neboť chování justice zde spíše působí jako **příklad systémového korporatismu – tedy situace, kdy instituce nebo profesní skupina má tendenci chránit své vlastní členy, i když existují závažné indicie o jejich pochybení**. Nejde tedy již jen o občasné „protislužby z kamarádství“, jako je tomu u klientelismu, ale celé to vykazuje **silné systémové rysy** a svědčí to o nedemokratických strukturách uvnitř systému, které lze označit za ostudu právního státu (za který se Česká republika označuje v článku 1 odst. 1 Ústavy).

Podle přesvědčení Spolku Šalamoun k tomu zjevně došlo i v tomto případě.

IV.

Všechny tři složky státní moci, totiž moc zákonodárná, soudní a výkonná tvoří v demokratickém systému pilíře státu, jeho ústavního zřízení a obdobně tomu bývá i u našich západních sousedů. Ovšem způsob, jakým usilujeme o přichýlení se k západním státoprávním vzorům, upomíná v současnosti spíše na způsob, jakým na poloostrově Apeninském, povětšinou v radostné shodě snoubí se mafiánské podsvětí se společenskou smetánkou. Právo vykládá se tam podle toho, kdo dá víc anebo kdo na koho pustí větší hrůzu. Občan dovolávající se svého práva, jest směšnou figurkou vhodnou k vystavení do pouťového panoptika, zatímco luxusní prostitutka jest důležitou osobou, rozhodující v přítomnosti svého budoáru o záležitostech státního významu. Hrdinný neúplatný obhájce práva, pokud existuje i ve skutečnosti, a nejen ve filmech, zůstává ležet zmasakrován na noční ulici, zatímco všichni krčí rameny, podivujíce se, jak je to možné.

V těchto podmínkách ovšem soudnictví a úřady nevykonávají své povinnosti tak, jak je formuluje zákon, nýbrž tak, jak je nikoliv formuluje, ale spíše doslova formuje jejich zájem. Zájem tento jest jasný, a nepříliš těžko pochopitelný: vyjádřit se dá heslovitě slovy "neobtěžujte a nečumte". A kdo nerozumí po dobrém, že úřady a soudy nemá obtěžovati tím, že se na ně obrací, nebo nahlížeti do jejich nekalých praktik, musí ovšem počítat s tím, že následky si ponese sám. Jest to postoj zásadní, který znaly soudy i policie již řadu generací před námi, jak jistě potvrdí každý znalec Haškova Švejka. Návrat k národním tradicím může tedy míti, jak se ukazuje, i tuto podobu. Nakonec i to vypovídá svým dílem o míře důslednosti přerodu jednoho typu státního zřízení v typ údajně jiný.

Leckdy býváme svědky toho, kdy úředník či soudce malého vzrůstu nebo ducha, popřípadě oběho pospolu, vybaven pravomocí s vlastní neomylností se na veřejnosti chová jako zákon sám. Pokud někdo namítá proti jeho rozhodnutí, že je nezákonné, systém jeho nadřízených jej často všemi prostředky podporuje. I tak vznikají ve státě kauzy, které nadmíru zatěžují soudy, i když je soudy ve své podstatě projednávají rády, neboť jejich rozsudek je ve své podstatě znám již od prvopočátku řízení.

Vcelku výstižně popsal tuto neradostnou situaci Ing. Tomáš Pecina v článku „Prožíváme poslední měsíce české demokracie?“, uveřejněném na <http://slepeckahul.pecina.cz> dne 30.5.2012: „*Stát a státní struktury nebyly budovány podle pevného plánu a v úctě k demokratickému systému hodnot. Policie je fatálně zkorumpovaná, justiční systém je dysfunkční, zemi ovládají mafie exekutorů, lichvářů a podvodníků, proti nimž slušný člověk nenajde zastání a nemá proto důvod se státem se identifikovat a hájit jej, je-li sám denně konfrontován s tím, jak je státu lhostejný on.*“

V kontextu těchto skutečností je proto doslova odpudivé nejenom samotné chování soudce Mgr. Davida Otevřela při jednání soudu dne 13.1.2026, ale i jeho účelové a vědomé lhaní ve vyjádření ke stížnosti, které místopředsedkyně městského soudu Mgr. Bc. Veronika Doleželová bez jejich verifikace (např. postupem podle § 172 zákona č. 6/2002 Sb.) přejala jako „zjevenou pravdu“ (a jeho nevhodné chování zahladila), o lživém vyjádření státní zástupkyně JUDr. Ivany Veselé nemluvě.

Z chování soudce Mgr. Davida Otevřela zároveň vyplývá, že je zřejmě odborně a morálně nezpůsobilý k výkonu funkce soudce (čemuž nasvědčuje také počet stížností na něj podaných, jakož i dvě výtky uložené mu za pozdní příchody do zaměstnání a za nevhodné chování ke kolegovi).

V.

Popsaný a objektivně prokazatelný svévolný postup, chování soudce Mgr. Davida Otevřela a jeho prokazatelné lži představují *prima facie* **hrubé porušení povinností soudce** podle § 79 odst. 1, § 80 odst. 1, § 80 odst. 2 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., neboť nejenomže **zavdávají příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, ale přímo ohrožují důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.**

Takové jednání je podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. kárným proviněním.

Podle § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. zjistí-li příslušný orgán státní správy soudů, že **soudce zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce nebo že chování soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,** podá návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudců podle zvláštního právního předpisu.

Spolek Šalamoun proto tímto doplňuje opakovanou stížnost ze dne 17.2.2026 a podává **opakovaný podnět k podání kárného návrhu na samosoudce Mgr. Davida Otevřela.**

Tuto povinnost (tedy nikoliv pouhou „možnost“) ukládá orgánu státní správy ustanovení § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., citované výše.

Nesouhlasíme proto s účelovým vyřízením stížnosti v odpovědi místopředsedkyně Městského soudu v Brně ze dne 30.1.2026, kterým došlo k účelovému zahlazení chování soudce Mgr. Davida Otevřela dne 13.1.2026 tak, aby unikl postihu za kárné provinění.

Trváme zároveň na prošetření, zda účelové a lživé vyřízení původní stížnosti a nesplnění povinností uvedených v § 173 odst. 3 ve spojení s § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. ze strany místopředsedkyně Městského soudu v Brně Mgr. Bc. Veroniky Doleželové nenaplníuje znaky zaviněného porušení povinností spojených s funkcí místopředsedy soudu, tedy kárného provinění podle § 87 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.

Žádáme, abychom byli vyrozuměni o učiněných opatřeních.

Spolek Šalamoun

JUDr. PhDr. Miroslav Špadrna, Ph.D.,
člen výboru a místopředseda

Přílohy:

„zdvořilá žádost“ o vyjádření ke stížnosti ze dne 22.1.2026,
vyjádření Mgr. Davida Otevřela ke stížnosti ze dne 23.1.2026,
první strana protokolu o veřejném zasedání ze dne 13.1.2026